

„Žinau, kad mano vaikas vis tiek kažkada susitiks su savo mama“

Įtėvių susitikimas SOTE

Susitikimo aplinka

Kovo 21 d. įvyko įtėvių savivalbos susitikimas SOTE, kurį moderavo socialinė darbuotoja Nijolė Giknienė ir psichologas Andrius Atas. Giliame pokalbyje dalyvavo 4 įvaikinusios mamos. Aptarti įtėvių poreikiai, pasidalinta patirtimi.

Įtėvių poreikiai

Susitikimo metu įmotės išsakė, kad į susitikimą dažnai gali atvykti tik vienas iš sutuoktinių, nes nėra kam palikti vaikų. Įtėviai pageidautų, kad šeimai atvykus į susitikimą vyktų vaikų priežiūra, kad įvaikinti vaikai bendrautų tarpusavyje, susipažintų ir megztų ryšį, o abu tėvai galėtų aptarti aktualijas įtėvių grupėje. Mamos kėlė idėjas, kaip apmokėti vaikų priežiūrą: rinkti fondą arba kaskart surinkti reikiamą sumą už vaikų priežiūrą konkrečiau susitikimo metu. Nutarėme šią idėją išgryninti ateityje, kad būtų patenkintas šeimų poreikis.

Kaip reaguoja aplinkiniai?

Įtėviai neslepia nuo aplinkinių įvaikinimo, bet ir neskelbia. „*Matosi, kad sužinoję žmonės kitaip žiūri*“, nepalankiai, sako viena mama. Įtėviai vieningai pastebi, kad įvaikinę žmonės, iš kurių tikėjaisi palaikymo, netikėtai nosisuka, tačiau atrodo tolimesni draugai ima padėti, siūlo pagalbą. Neaišku kodėl. Atsitinka, kad giminaičiai priima įvaikintą vaiką kaip vaiką, bet ne kaip įtėvių sūnų. Vaikas tai jaučia, nes vaiko elgesys labai priklauso nuo aplinkos, kurioje esama. Vienaip elgiasi ambivalentiškos giminės susitikimuose ir kitaip – svečiuojantis emociškai šiltoje 14 vaikų globojančioje šeimoje Utenos rajone arba Įvaikinimo tarnybos organizuojamose 3 dienų stovyklose.

Į priekį kartu su mokykla

Keleto metų pastangomis įmotei pavyko pasiekti, kad mokykla klasės mokytojai skirtų mokytojos padėjėją. Iki tol mokyklos bendruomenė, linkusi išstumti hiperaktyvų vaiką, labai pasikeitė, mokytoja, gavusi pagalbą nurimo, ėmė palankiai žiūrėti į vaiką.

Vaikas įsilieja į šeimą

Nors įvaikini tik kelių savaičių vaikutį, tai nereiškia, kad vaikas greitai adaptuosis naujoje šeimoje. Įvaikinus mama mano, kad taip nutiko dėl to, kad vaikutis jautėsi mylimas biologinės mamos, kuri nepajėgė jo auginti ne dėl priklausomybių, bet dėl artimųjų atstūmimo. Kita įvaikinus mama pasakojo, kad vaikutis dviprasmiškai sureagavo, kai ji jam pasakė, kad jis gimęs ne iš jos pilvelio. Viena iš įvaikinusių mamų dalinosi, kad vaikas labai skatina galvoti, koks esi tėvas ar mama.

Vaiką susitiko biologinė mama

Prie mokyklos buvo atėjusi ir ją susitiko mergaitės biologinė mama. Mama nežinojo, į kurią klasę mergaitė eina. Vaikas truputį išsigando, bet įdomu tai, kad apskritai po to susitikimo nurimo. Svarstėme kodėl. Galbūt mergaitė mamą kažkiek idealizavo, o gal turėjo kažkokių fantazijų, kaip dažnai būna, kad, pavyzdžiui, vaikas yra įtėvių pagrobtas, todėl biologinė mama jo neranda.

Įmotės vieningai svarstė, kad nereikia taip jau bijoti tų biologinių tėvų, kaip Lietuvoje dažnai pasitaiko. Svarstė, kaip jaučiasi mamos, iš kurių paimami vaikai, kad motinai vaiko atėmimas galbūt yra sunkiau, nei to vaiko mirtis. „*Žinau, kad mano vaikas vis tiek kažkada susitiks su savo mama*“, - sakė viena jų. „*Ir aš ieškočiau*“, - pritarė kita.